

С Т А Н О В И Щ Е

за доц. д-р Албена Димитрова Василева-Йорданова,
единствен кандидат в конкурса за професор по 2.1. Филология (Френско езикознание),
обявен в ДВ, бр. 16 от 24.02.2012 г.

Доц. д-р Албена Василева-Йорданова се ползва с името на способен учен, добър педагог и изявен участник в българската и международната университетска франкофония. Такива са и моите впечатления, а представената по конкурса документация разкрива и нови за мен данни от академичната ѝ биография.

Първата ми научна среща с Албена Василева беше преди близо двацет години, когато тя представи на международна научна конференция, организирана от Катедрата по Романска филология на ВТУ „Св.св.Кирил и Методий” своите оригинални и задълбочени размисли върху междуметното означаващо във френския език.

Впоследствие нейният интерес към недостатъчно проучваната проблематика на междуметието стана траен източник на научното ѝ вдъхновение и Василева се утвърди като един от видните изследвачи на това явление. За това свидетелстват многобройните ѝ публикации в български и чуждестранни научни издания по въпросите на този пренебрегван и труден, а може би и поради това пренебрегван, обект на проучване.

Сред тези публикации е и статията ѝ, посветена на изследването на формата на междуметното означаемо, излязла на страниците на френското списание „Лангаж”. Разбираемо е включването на тази статия в списъка с трудове, представени в конкурса – статията е написана на отличен френски език и защитава утвърденото име на авторката като специалист по проблемите на междуметията.

Албена Василева се посвещава на научното дирене, но за нея то не е самоцелно – тя го обвързва неизменно с педагогическата си работа. Така постъпва и в една от последните си работи, пак посветена на междуметието („Морфосинтаксис у дома. Какво е за Вас междуметието?”), и публикувана електронно в Университетското издателство „Св. Климент Охридски”.

Този модул за дистанционно и електронно-дистанционно обучение на френски език е един от петте модули с научно-приложен характер, написани на френски език и електронно публикувани, с които кандидатката се представя в конкурса.

Всички модули са изпълнени със забележителния творчески замах на авторката, който характеризира осемте труда, с които тя кандидатства.

Сред тези осем разработки е още един труд на Василева („Въпроси по френски морфосинтаксис. Модул I: Фразовите структури”), който оценявам високо, защото резултатите от задълбоченото морфосинтактично проучване са намерили отново израз в разчупено от дидактическа гледна точка представяне на материята.

С безспорна стойност е монографичният труд на Албена Василева „Обидното слово в българския и във френския език”, който я представя като достоен участник в конкурса за професор. В тази въздействаща върху мен като непредубеден читател книга открих не само езиковеда, който еднакво убедително решава въпроси от сложно семантично, морфосинтактично, прагматично, стилистично естество, и който умее да наблюдава, да описва, да анализира факти и от българския език. Открих и един ангажиран с проблемите на обществото автор, насочил се напълно оправдано към изследване на езика и поведението на обиждащи и обиждани в българската и френската действителност.

Книгата предлага много интересни наблюдения от различни гледни точки върху богат корпус, а многостранното интердисциплинарно проучване на проблемите, които Василева е извела в трактовката си, разкрива по убедителен и увлекателен начин картината на пораждање, прояви, условия, ситуации, ресурси на обидното слово в българския и във френския език.

Положителното ми становище за кандидатката в конкурса се подхранва и от други мои впечатления. Албена Василева осигурява голям брой лекции на студенти от френска филология и от различни специалности на Факултета по класически и нови филологии. Тематичният диапазон на лекциите ѝ е широк: морфосинтаксис, анализ на дискурса, техники на професионална комуникация, междуличностна комуникация, межкултурна комуникация, рекламна комуникация и др.

По-съществена е качествената страна на осигуряваните от Василева лекционни курсове, чрез които тя ни се разкрива като търсещ и намиращ новаторски решения педагог.

Не бих премълчал факта, че научните и педагогически постижения на Василева са на високо равнище и се съчетават отлично. Намирам това съчетание за съществено в една кандидатура за професор.

Академичната биография на Албена Василева я определя като преподавател и учен, който е осмислил мисията си и се е посветил с цялата си енергия на университетската кауза.

Като добавена стойност ще посоча активността на Василева като координатор и ръководител на научни и научно-приложни проекти, в които привлича и студенти; като експерт към Университетската агенция на франкофонията в областта на френския език, културното и езиково разнообразие, и в областта на новите образователни технологии; като ръководител на Центъра за межкултурна комуникация и медиация към ФКНФ; като отговорник в Софийския университет за институционалните връзки с франкофонията и др.

С целия обхват на научните си продукти и научни, научно-организационни, експертни, научно-приложни прояви (общият брой на продуктите и проявите възлиза над 113); с високото качество на педагогическата си работа; с изследователските си резултати, сред които откроявам монографичния ѝ труд „Обидното слово в българския и във френския език”, доц. д-р Албена Димитрова Василева-Йорданова е напълно достойна да заеме академичната длъжност „професор”.

Накрая си позволявам, в чисто човешки план, да изразя възхищението си от личностните качества на колегата А. Василева, винаги готова да се отзове с компетентната си помощ. Чужда на всяка суета, не страдаща от болни амбиции, тя е пример за това какъв трябва да бъде съвременният изследовател и университетски преподавател.

Велико Търново, 26 юни 2012 г.

Автор на становището и член на журито:

Доц. Дончо Дончев